

03. Poglavlje

O drugim rasama

Pojavom prvih zraka sunca Kiroshan je oživio. Seljani su već bili u poljima i obrađivali zemlju, vojnici na jutarnjim vježbama, stražari na svojim položajima. I sluge u dvoru bile su u pokretu, spremaju i zajutak za kralja i njegove goste.

Prije zore i prije svih, Elesar je stajao na balkonu i razmišljao. Iako je djelom bio i ni vilenjak, volio je, u jutarnjoj tišini, gledati kako se budi život. Promatrao je zelena polja i šume u daljini i srce mu je bilo prepuno poštovanja i ljubavi prema svemu što ga je okruživalo. Taj moćni i ponosni vladar osjećao je poniznost prema prirodi, životu i ljudima. Znao je da postoji nešto veće i moćnije od njega i da mu je skrb nad Valinndorom dodijeljena kao dost. Teška i odgovorna, ali ipak dost. I namjeravao ju je ispunjavati najbolje što može.

Nije dugo ostao sam u svojim jutarnjim razmišljanjima. Uskoro mu se pridružila Lauren. I ona je voljela promatrati bučnije jutro, prirode i ljudi.

„Dakle?“ upita je, ne okrenuvši se.

„Dakle što?“ pitala je Lauren, iako je dobro znala na što misli. Činilo joj se da još nije spremna razgovarati o uzbuđenjima jućerašnjeg dana.

„Lauren!“ osmijehne se Elesar. Kroz toliko godina koliko je Lauren provela s njim na putovanjima, još uvijek mu je bila simpatična njezina gluma nevinosti. „Sinoć sam te našao u Caitlinoj sobi. Jesi li dobro?“

„A što ti misliš? Rekla sam joj nekoliko utješnih riječi i to je sve. Ostalo će morati obaviti kralj Christian. Vjerujem da je i dosad imao teških zadataka i to mu sigurno nije prvi.“

„Da, ali nijedan nije bio tako zahtjevan. Ovdje su na ispitu njegova ljubav i odgovornost prema Caitlin i kraljevstvu, a mora se boriti i s problemom koji si je sam stvorio zbog svoje neiskrenosti. Još jedanput se pokazalo da problem koji ne riješiš ne nestaje. On raste i kad se ponovno pojavi nije ništa manje težak. To je podučavao ljude oko sebe, a onda je sam upao u zamku neiskrenosti i prikrivanja.“

Lauren je šutke gledala u daljinu. Voljela je Elesarove jednostavne i logične istine i pitala se, hoće li svijet ikada postati jednostavan i lak kako se činilo da je moguće. Ponekad joj se činilo da im ta mogućnost neprekidno izmiče iz vidokruga i pitala se, što ona čini da se to promijeni. Što god je uradila izgledalo je nedovoljno.

„Na trenutak je gotovo žalim zato što je toliko vremena provela u ‘zatvoru‘“, prizna Lauren. „A, opet, ovdje je naučila toliko o bezuvjetnoj ljubavi, da to ni kim nije moguće nadomjestiti. Možda se sve odigralo upravo onako kako je trebalo biti. Sada je došlo njezino vrijeme. Što misliš o tome da je povedemo sa sobom?“

„Da? Ti bi to željela?“ upita Elesar smiješeći se.

„Zapravo se ne radi o tome da bih ja to željela“, brzo se ispravi Lauren. Nije htjela pokazati da joj je u neku ruku mlada princeza draga. „Osjećam to više kao obvezu. Došlo je

njezino vrijeme da napusti gnijezdo, a mi smo upravo u tom trenutku ovdje i uskoro odlazimo. Zar to nije neobična podudarnost?“

„I više nego što misliš“, odgovori Elesar. „S Christianom sam sinoć dogovorio da je povedemo u Adazar. Drago mi je da i ti tako misliš“, ponovo joj se osmjehne.

*

Nakon kraljevskog doručka, koji je jutros bio ispunjen smijehom i neobaveznim razgovorima kao da se jučer ništa nije dogodilo, Christian se uputi na redovni sastanak s poglavarima obližnjih kirošanskih sela. Ostali su otišli u raskošni kraljevski vrt u istočnom dijelu dvorca. Mirisala je trava i cvijeće, a ispod skromnog drvenog mosta tiho se žuborio potok koji je dolazio iz sela. U središnjem djelu vrta nalazio se ljupki mali paviljon, ukrašen cvijećem i raznobojnim ukrasima, ali Caitlin i Elesar su radije šetali sjenovitim puteljcima vrta.

Lauren je otišla provjeriti je li Bravecat dobio sve što mu je potrebno. Iako velik i snažan, Bravecat je, kao i sve druge mačke, bio lijen. Svojim golemim trupom zauzeo je gotovo cijelu konjušnicu i zadovoljno spavao. Toliko se opustio da nije ni čuo Lauren kada je ušla.

„Budućenje! Ustaj, lijena mačko!“ povikala vilenjakinja noseći kantu vode i kletku za konje.

Velika mačka umorno otvorila oči. „Uh! Tako rano?“ upita zijevajući.

„Rano? Sunce je već odavno na nebu! Vrijeme je za izaći. Ovaj put te ja moram istiti“, mrzovoljno reče Lauren. Nije shvaćala zašto ga baš svako malo, ona i Elesar, moraju istiti. Kako to da se druge mačke same peru, a Bravecat ne.

„Zašto ti? Gdje je Elesar?“ ni Bravecat nije uživao kada ga Lauren istiti.

„On je u šetnji s malom princezom i priča joj bajke“, odgovori, a u njezinom se glasu osjećao tračak ljubomore.

„Osjećam li ja to miris ljubomore?“ oprezno reče Bravecat.

„Gluposti, odakle ti to?!“ otrese se Lauren kao da su je uhvatili u kračun i slatkiša.

„Hajde, Lauren. Znaš i sama da ja osjetim miris osjećaja. Kako bi mi ovaj sada mogao promaknuti. Što se događaja?“

Lauren je isprva oklijevala, no onda se otvorila:

„Princeza Caitlin je otkrila da posjeduje moć koju je naslijedila od oca i sada je Elesar namjerava odvesti u Adazar. A ona je otkrila Elesarom i njegovim prijedlozima. Zna i da će cijelim putem htjeti slušati o njegovim avanturama.“

„A tebi smeta što će se Elesarova pažnja s tebe preusmjeriti na nju?“

„Zar se uistinu tako jako osjeti?“ Lauren se posramljeno.

„Možda ne za druge, ali ja to osjećam.“

„Znaš, ti si zaista pametan... za mačku!“ podrugljivo reče Lauren i polije Bravecata po licu.

„A ti se ponašaš kao djevojčica, a ne kao da ti je devedeset i osam!“ uzvratila Bravecat, namočila šapu u kantu i poprskala Lauren.

„Hej!“ usklikne Lauren.

„Hej ti! Počela si“, branio se Bravecat i ponovo je poprskala. Na to Lauren dohvati kantu vode i izlije je po Bravecatu. Mačka nije ostala dužna. Skočila na Lauren i baci je na

sijeno. Hrvali su se i smijali, kao nekad, kada je Lauren bila mlada i tek je upoznala Bravecata.

„Hvala ti, Bravecat. Ovo mi je trebalo“ zadovoljno je e.

„Previše se brineš zbog toga“, odvrati Bravecat. „Caitlin zanima Elesar zato što je proputovao gotovo cijeli Sillwith, upoznao rase o kojima ljudi ništa ne znaju, a ona se nije maknula iz dvorca. Prvi put u životu je upoznala vilin- ovjeka i vilenjakinju, pa je normalno da je zanima. Bez brige, kad do emo do Adazara sve e opet biti isto kao i prije.“

„Hvala ti, Bravecat!“ re e Lauren i poljubi ga u njušku.

„A sad me operi!“ zareži i nasmije se.

*

Kroz to vrijeme Caitlin i Elesar su šetali i razgovarali.

„Ovo mjesto je uistinu prekrasno. Podsje a me na moj Valinndor“, re e Elesar zadržljivo.

Vrt je bio pomno izra en tako da nalikuje divljim šumama Sillwitha, baš kao valindorske šume.

„Vaš Valinndor?“ iznena eno e Caitlin.

„Valinndor je ime mog dvorca, ali i ime velike šume u podnožju planine Enolar.“

„ ula sam za to mjesto, ali nisam znala da ondje postoji dvorac?“ prizna.

„Da. Ali on nije ništa u usporedbi s kirošanskim dvorcem.“

„Otac mi je pri ao o vama, ali nije rekao da ste plemi ?“

„Nema plemi a u Valinndoru“, odgovori Elesar.

„Imate dvorac, a niste plemi ? Što ste onda?“

„Vilenja ke titule su druk ije. Ja sam, ono što bi ljudi možda nazvali upraviteljem Valinndora. Zovu me lord Elesar.“

„Zaista? Pa kako to da niste došli ko ijom i s pratnjom?“

„Zato što ne volim takve sve ane rituale, niti iskorištavam svoj položaj“, skromno e Elesar.

„Vi ste uistinu plemeniti, lorde Elesar.“

„Ne trebaš me oslovljavati s lorde. Dovoljno je Elesar.“

„Dobro, Elesare. Pri aj mi, molim te, kako je izvan Kiroshana. Otac ti je sigurno rekao da ne izlazim esto. Osim kada pobjegnem uvarima. Ali to je uglavnom to. Nikada nisam bila izvan granica Kiroshana“, prizna Caitlin.

„Mnogo je druk ije nego unutar granica Kiroshana. Ovdje se ljudi pridržavaju zakona i poštuju tvog oca kao vladara, zato je život ovdje lijep“, odgovori Elesar. „Nažalost, takvo stanje nije na cijelom Sillwithu, osim možda u susjednim kraljevstvima As' silariju i Crnoj stijeni.“ Elesar sjedne na kamenu klupicu pokraj jezerca. Caitlin je sjela ispred njega na meku travu pozorno ga slušaju i.

„Sve se promijenilo od Velike Bitke. Ljudi i vilenjaci više nisu živjeli u skladu kao prije toga. Otu ili su se. Ljudi su naselili nizine i brda blizu mora, vilenjaci su više voljeli šume. S vremenom su nastala nova kraljevstva kao što su Crna stijena, koju sam ve spomenuo i Kaamon-Raht. Tako er je nastalo i slobodno podru je Imani, koje ne pripada ni jednom kraljevstvu. To je pretežno trgova ko mjesto. Zapadno od podru ja Imani nalazi se

Valinndor. Na istoku skoro cijelo podru je prekriva mo vara, pa ga tako i zovemo. Na jugu je Everdark. Zbog visokih planina i njihova oblika jedva da ikada do njega dopre tra ak sunca. To je sama pustoš i nema drugog života, osim onog u tamnicama koje su ljudi i vilenjaci sagradili za najve e zlo ince Sillwitha. Tamo je zato en i Kodran.“

„Kodran? Tko je on?“ upita Caitlin.

„On je krivac za Veliku Bitku. Njegov je plan bio da osvoji cijeli Sillwith. Prije nego što se po eo baviti crnom magijom, bio je cijenjani arobnjak u Adazaru, gradu arobnjaka u planinama Enolara. Da bi usavršio svoje vještine, po eo je vježbati na živim bi ima, a to je me u arobnjacima strogo zabranjeno. Vije e arobnjaka ga je izbacilo iz svog reda i protjeralo iz Adazara, a on se zakleo na osvetu, ne samo arobnjacima, nego i svima koji prakticiraju bilo kakvu magiju uklju uju i medicinu. Kako su i ljudi i vilenjaci prakticirali medicinu i magiju, Kodran je i njima objavio rat. Bio je vrlo odlu an u ostvarivanju svog plana. Organizirao je vojsku orka i goblina, pla enika i robova te crnom magijom od njih stvorio vojsku demona. Uz njega je bio i Bokani koji je tako er koristio crnu magiju.“

„To je onaj kojeg je otac ubio i preuzeo njegove mo i...“ doda Caitlin.

„Tako je. No, Kodranov plan nije uspio, jer su se arobnjaci, ljudi i vilenjaci udružili, te ga zajedno porazili. Kodran je osu en na vje no sužanjstvo u tamnicama Everdarka, a preživjeli orci i goblini njegove vojske su pobjegli preko Gatewaya na istok.

„To je neobi na i zanimljiva pri a, Elesar“, re e Caitlin te doda: „Nikad nisam vidjela orke.“

„Nisi baš puno propustila“, odgovori Elesar. „Kodran ih je pretvorio u odvratna bi a, bez imalo asti i morala. Nemoralni su i divlji. Neki ljudi ih zamjenjuju s trolovima, što nije to no. Nisu im nimalo sli ni.“

„Trolovima?“ Caitlin je upijala svaku njegovu rije . Nije htjela ništa propustiti.

„Da. Oni žive u divljini, u plemenima, ali su po svim osobinama daleko iznad orka. Trolovi su izvanredna bi a.“ Elesar je volio pri ati o trolovima. Otkako je upoznao Razora, ima visoko mišljenje o njima. „Malo tko ih je vidio, jer tko je išao dalje od Gatewaya prema sjeveru nikad se nije vratio, pa su se proširili glasovi da su ih pojeli trolovi. Ustvari tamo je tako gusta šuma da se nepažljivi putnik može lako izgubiti. Ja sam bio tamo, ali sam imao sre u i sreo trola Razora. Vjerujem da e jednog dana biti vo a mo nog plemena. Trolovi su vrlo visoki. Dosežu visinu i dvostruko ve u od prosje nog ovjeka. Osim visine, njihova snaga je tako er zavidna. Na primjer, vidio sam Razora kako podiže kamen dvostruko ve i od njega“, Elesar se osmjehne prisje aju i se te zgode. Trol je bio toliko uporan da dokaže svoju snagu da je podigao ogromnu gromadu kamena iznad glave koja mu je skoro skliznula i pala na glavu.

„Koža im je tvrda poput kamena i otporna na vatru. Imaju prirodnu zaštitu protiv nekih magija, tako da arobnjaci nemaju velikog izgleda protiv njih. Istan ana osjetila ine ih odli nim lovcima i ratnicima. Imaju sluh kao lisice, vide u mraku, a i njuh im je razvijeniji nego u drugih rasa. Mogu nanjušiti pripadnika svog plemena i na velikoj udaljenosti, što je savršeno, jer je trolove, zbog zelene boje kože, koja se stapa s prirodom, teško vidjeti u gustim šumama.“

Caitlin nije mogla izdržati da ne progovori:

„Kako uzbudljivo! ini se da su trolovi uistinu posebna bi a“, oduševljeno e.

„Jesu. Ali te prednosti imaju i svoje nedostatke. Osim osobina koje sam nabrojio, trolovi su vrlo temperamentni i neobuzdani. Kad se naljute, bolje da im se nitko ne na e u blizini. Osim toga ve ina ih i nije osobito pametna, to jest ne pridaju previše pažnje razvijanju znanja. Ali ipak su dovoljno pametni da prepoznaju pametnije od sebe. A njih zaista ne podnose. Naravno, imaju svoju kulturu, ali samo je rijetki poznaju. Ve inom su zaokupljeni

lovom i samodokazivanjem. Sve sam to saznao od Razora, a pokazalo se, da je on netipi ni trol.“

„A koja je rasa najpametnija?“ željela je toliko toga znati. Napokon je upoznala nekoga tko je joj prišao u vanjskome svijetu, izvan zidina dvorca.

„Nije to lako reći. Svatko je pametan na svoj način. Ali, gledaju ih u cjelini, najsposobniji su vilenjaci. Njihova je prednost u tome, što u cijelom životu. Nazivaju se Visokim društvom, a na čelu im je arkmag Zeron. On je najmudriji od svih. Poznajem ga godinama i svaki puta kad ga vidim, ponovo me iznenadi svojim znanjima, vještinama i mudrošću. On je pravi voditelj za tebe.“

„Za mene? Što time želiš reći, Elesar?“ ostala je zatečena njegovom izjavom.

„Caitlin, što kažeš na to da sa mnom odeš u Adazar i ondje naučiš koristiti magiju s kojom si se rodila. Imam dopuštenje tvog oca da te odvedem u Adazar.“

Caitlin nije mogla vjerovati svojim ušima. Ono što joj je Elesar rekao bilo je nevjerojatno. „Da odem u Adazar? Zaista? Otac je to dopustio?“ njezini najviše snovi su se počeli ostvarivati. Može ići i iz Kiroshana.

„Naravno. Želi da te najbolji vilenjaci-u voditelji nauče kako da vladaš svojim moćima. Oni podučavaju one koji posjeduju moć, a ne znaju ih koristiti. Kao ti, na primjer.“

„Elesar, to je nevjerojatno. Svakako želim ići i onamo! Oh, hvala ti!“ nije se mogla suzdržati a da ga ne zagrlila. „Zaista bih željela naučiti koristiti svoje moć. A i upoznavanje drugih rasa mi se čini jako uzbudljivim. To mi puno znači. Otkriveno da imam te čudesne moć i promijenilo mi je život.“

„To bi promijenilo sva tvoja života“, odgovori joj Elesar. „Ali promjene su sastavni dio života, vilenjaci to jako dobro znaju. Dugovječnost nam pruža priliku da sudjelujemo u mnogim promjenama.“

Nakon radosne vijesti, Caitlin se primirila i ponovo pažljivo slušala Elesara. „Prije vašeg dolaska, nisam upoznala vilenjake. Lauren mi je rekla da si ti vilenjaci. Pričaj mi nešto o njima...“

„Ne postoji mnogo vilenjaka. Oni potječu od roditelja ljudi i vilenjaka. U mom slučaju, majka mi je bila normalna vilenjakinja, a otac vilenjaci. Upoznali su se kada se otac izgubio u valindorskoj šumi i lutaju i naišao na majku. Istog trenutka su se zaljubili. U to vrijeme ljudi nisu bili u prijateljskim odnosima s vilenjacima, pa su se roditelji morali skrivati, Ali njihova ljubav je bila dovoljno snažna da to prevladaju. S vremenom je otac zavolio šume i način življenja u njima. Nakon par godina ja sam došao na svijet. Od majke sam naslijedio osobine normalnog vilenjaka, a od oca građu, snagu i izdržljivost. Poslije majkine tragične smrti u lovu, otac me odveo u današnji Valindor vilenjacima. Znao je da će se brinuti za mene bolje nego što bi to činili ljudi. Nažalost, za njega nije bilo mjesta među vilenjacima, On je za njih i dalje ostao tuđinac, pa se vratio među ljude i tamo proveo ostatak života. Nikada ga više nisam vidio. No, vilenjaci su postali uistinu moja prava obitelj. Naviknuo sam se na njih, usvojio njihove običaje i vrijednosti i savladao njihove vještine. Mnoge godine sam proveo s njima pa se osjećam više vilenjakom nego vilenjaci. Osim malih pojedinosti, razlika između ljudi i vilenjaka nije velika. Vilenjaci su niži i vitkiji od ljudi. Njihovo lice ne prekriva brada, pa izgledaju mladenački. Imaju šiljaste uši i dugu sjajnu kosu.“ Elesar pomakne kosu s ušiju i doda sa smiješkom: „Nažalost, zanimljive šiljaste uši nisam naslijedio od majke.“ Caitlin se nasmije.

„Kreću se brzo i lagano, poput vjetrova. Za sobom ne ostavljaju tragove, ni u blatu ni u snijegu. Neki su toliko lagani da mogu hodati po najtanjim granama drveća. Postoje dvije vrste vilenjaka, šumski i normalni, i svaka od njih ima neke značajne osobine kao što su boja puti i kose. Primijetila si kako Lauren ima sjajnu plavu kosu i bijelu put. Ona je šumski vilenjak. Normalni vilenjaci pak imaju crnu kosu poput normalni, a put im je tamna, gotovo ljubičasta.“

Zajedni ka im je besmrtnost i ljepota. Šumski vilenjaci razumiju jezik životinja što im omogućava da od njih dobiju daleko više nego ljudi koji ih dresiraju. Sluh im je odličan, što ih zajedno sa sposobnošću da vide na velike udaljenosti, čini dobrim izviđačima i strijelcima.“

„A noćni vilenjaci?“

„Oni su mi najdraži, jer sam i ja djelom noćni vilenjak“, osmjehne se i namigne joj.

„Oni su vrhunski lovci, jer se mogu stopiti s mrakom, čak i sa sjenom. Kreću se tiho, gotovo neopazivo. Karakteristične svijetloplave oči im jednako dobro služe i danju i noću. Izdržljiviji su od šumskih vilenjaka i zato bolji u bliskoj borbi. Ali kad zatreba dobri su i strijelci. Kao Laurenina sestra Kalisa. Ona je noćna vilenjakinja i izvrstan strijelac.“

„Kako to da je ona noćna vilenjakinja, a Lauren šumska?“ Caitlin je imala toliko pitanja, ali je Elesar to odlučio ostaviti za drugi put.

„Vjerojatno ima još mnogo toga što bi se moglo ispričati, ali za danas je dosta. Hajdemo natrag u dvorac“, predloži i oni krenu prema dvorcu.

Princeza nije mogla dočekati trenutak kada će krenuti na put. Toliko je toga još željela znati i naučiti, upoznati Sillwith i njegove stanovnike. Avantura koja će joj zauvijek promijeniti život, čekala ju je.